

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

„Budou mše opět v latině?“

Tuto otázku mi nedávno položil jeden z farníků a se smutkem v očích dodával: „Jestli se to opět zavede, tak asi přijdem o zbytek mládeže.“

Jak to tedy je s liturgickým jazykem a liturgií vůbec?

První mše svatá, kterou slavil Pán Ježíš, se konala v hebrejštině a aramejštině. Záhy apoštolové odchází hlásat evangelium do Římské říše a s tím souvisí druhý liturgický jazyk - řečtina (v ní máme zaznamenána evangelia a nejstarší písemné památky). Teprve asi ve třetím století proniká do Římské říše latina jako obecný jazyk, a proto se začíná užívat latiny i v liturgii. Je naprosto jasné, že latina byla použita pro liturgii z praktických důvodů! I nadále ve východní části říše (pozdější Byzantské říši) zůstává řečtina jako liturgický jazyk. Problém přinese až šíření evangelia za hranice velké Římské říše. Všechny pohanské národy nemají ani písmo, do kterého by bylo možné zaznamenat liturgii, ani vhodné výrazy. Navíc kolem 8. či 9. století vzdělanost prudce upadá ve srovnání s dobou apoštola Pavla. Známý pokus slovanských věrozvěstů byl radikálním krokem, ale rozhodně nebyli první, kteří použijí národní jazyk pro liturgii (příkladem může být koptská, arménská či mosaarabská liturgie). Po vrcholném středověku přichází refomace a s ní požadavek liturgie v národním jazyce. To je ale v dané době chápáno katolíky jako protestantská provokace, a proto je výslovně zakázáno národní jazyk užívat a celý tridentský misál (přesněji misál Pia V. vydaný 1570)

CANON MISSÆ

Finita Præfatione, Sacerdos extendens, elevans aliquantulum et jungens manus, elevansque ad caelum oculos, et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positus, dicit:

Me igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum, Filium tuum, Dóminum nostrum, supplices rogamus, ac pétimus, Osculetur Altare et, junctis manibus ante pectus, dicit: uti ac-

repro redakční archiv

nese stopu tohoto spoutání liturgie jako ochrany před reformačními „výstřelky“.

Dnešní situace je jiná. Velkou změnu přinesl II. vatikánský koncil, který reaguje na dobu. Velká potřeba vzrostlá z misií v Africe, Americe a Asii volá po národním jazyku. A nejen po jazyku, celá liturgie se upravuje. Tyto úpravy míněné koncilními liturgy, nejsou žádnou moderní nástavbou. Naopak! Díky mnohem kvalitnějším znalostem starých rukopisů, máme dnes k dispozici velké množství liturgických knih z pozdního starověku a raného středověku. Objevila se veliká rozmanitost různých ritů, používaných v katolické církvi. Navíc misál Pia V. pouze vybral jeden ze starších ritů a ten použil jako normu.

Ale i s liturgií je to podobné jako s výchovou dětí. Na jedné straně žádný rodič netouží děti trestat či napomínat a nejráději by jim dal úplnou svobodu. Jenže dobře ví, jak by takový přístup k výchově dopadl. Je nutné dát hranice! Druhá věc, která je také velmi důležitá, církev nejsou jen berouští nebo čeští křesťané. Jde o celosvětovou komunitu! Každá nadnárodní organizace potřebuje pravidla a také prvky, které ji spojí. Jedním z takových prvků je i tradiční jazyk - latina (někdy se pro Římskokatolickou církev užívá termín „Latinská církev“). Proto je dobré, abychom na latinu nezanevřeli a dokázali jí ve správné míře a vhodným způsobem v liturgii oživit.

Obava ze znovuzavedení latiny v našich kostelích je tedy lichá. Možná je odrazem současné módy, která hledá nějaké pevné zakotvení v rozbité kultuře 21. století. To se nejvíce projevuje návratem ke „starým dobrým časům“. Ať jsou to písničky nebo třeba latina. Tohle skutečné ovoce přinést nemůže! Dobré ovoce přinese jedině hluboký duchovní život, náš osobní vztah s Bohem bez ohledu na jazyk či ritus! Proto si kladu otázku jinak: Co naše společenství dělá proto, aby náš vztah s Bohem byl opravdu hluboký?

P. Michal Němeček

Zprávy z farnosti

- **Poděkování:** Na přelomu dubna a května se panu varhanáři Vaculínovi spolu se dvěma našimi farníky, D. Průšou a J. Novákem, podařilo úspěšně připravit k transportu a přivést do Berouna naše "nové varhany" z holandského Rijswijku. Jak nakládání, tak vyložení a dopravení na kůr byla náročná záležitost. Všem, kdo přiložili ruku k dílu, upřímně děkujeme a věříme, že již brzy dostanou odměnu v podobě krásné hudby. V současné době pan Vaculín odvezl část varhan, která potřebovala rekonstrukci, do svých dílen. Jakmile budou díly připraveny, bude pokračovat v práci v našem kostele.
- **První pátek v měsíci** připadá na **4. červen 2004**. Od 16⁰⁰ hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V 17³⁰ hodin začíná mše svatá v kostele sv. Jakuba, po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- **Pout' ke křížku v Chrustenicích.** Každoročně první červnovou sobotu vyjíždí pražský kněz, P. Benda, který pochází z Chrustenic, spolu s několika svými farníky na pout' ke křížku nad Chrustenicemi. Tento křížek, ke kterému se váže pověst o zlé kněžně, jež se za bouře zřítila do propasti právě v tomto místě, byl před devíti lety obnoven a slavnostně posvěcen. Červnová pout' má už dlouholetou tradici a i letos **začne setkáním v kostele sv. Václava v Loděnici v 10⁰⁰ hodin.**
- **Zahájení sobotních bohoslužeb u kapličky sv. Václava v Podkozí! První mše se zde bude konat v sobotu 5. 6. v 19⁰⁰ hodin.**
- **Slavnost Nejsvětější Trojice.** Na neděli 6. června připadá liturgická slavnost Nejsvětější Trojice. Nedělní bohoslužby budou v obvyklém nedělním pořádku.
- **Setkání farní rady.** V úterý **8. června od 18³⁰ hodin** se na faře uskuteční další setkání farní rady, které se bude zabývat především aktuálními věcmi v životě farností i s určitým výhledem do 2. poloviny roku 2004.
- **Slavnost Těla a Krve Páně - 1. svaté přijímání dětí.** Tato slavnost připadá v letošním roce na **čtvrtek 10. června**. Mše sv., při které půjdou i některé z našich dětí ke svému prvnímu svatému přijímání, začíná v den slavnosti v kostele sv. Jakuba **v 17³⁰ hodin.**

- ✚ **Žehnání sochy sv. Jana Nepomuckého na Husově náměstí.** Po 85 letech se na berounské Husovo náměstí vrátí socha sv. Jana Nepomuckého! **V pátek 18. června v 16³⁰ hodin** bude tato nově instalovaná socha sv. Jana Nepomuckého požehnána. Slavnostní chvíle žehnání bude svým zpěvem doprovázet i náš svatojakubský chrámový sbor.
- ✚ **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.** Na pátek **18. června** připadá slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Mše sv. začíná v kostele sv. Jakuba v **17³⁰ hod.**, po ní následuje pobožnost k Nejsv. Srdci Ježíšovu.
- ✚ **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele.** Ve čtvrtek **24. června** je slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. v den slavnosti bude v kostele sv. Jakuba v **17³⁰ hodin**.
- ✚ **Vizitace farnosti.** V pátek **25. června** navštíví naši berounskou farnost generální vikář **Mons. Michael Slavík**. Důvodem jeho návštěvy bude vizitace farnosti, s cílem hlubšího seznámení se s "radostmi a starostmi", kterými farnost žije.
- ✚ **Pout' ke sv. Ivanovi ve Sv. Janu pod Skalou.** Tradiční pout' ke svatému Ivanovi do Svatého Jana pod Skalou vyvrcholí v **neděli 27. 6. poutní mší svatou v 10⁰⁰ hodin**. Při příležitosti pouti také otevřeme výstavu věnovanou Svatému Janu pod Skalou, která bude instalována v prostorách kostela.
- ✚ **Neděle 27. 6. v Loděnicích:** Tuto neděli, z důvodu pouti ve Sv. Janu pod Skalou (kde je mše sv. od 10⁰⁰ hod.) v **Loděnicích nedělní bohoslužba nebude!!!**
- ✚ **Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů.** V úterý **29. června** prožijeme liturgickou slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla. Mše sv. v den slavnosti bude od **17³⁰ hodin** v kostele Zvěstování Páně!!!
- ✚ **Rozloučení s P. Krzysztofem Drzazgou.** V neděli **13. června** se naše farnosti rozloučí s naším kaplanem (*farním vikářem*) P. Krzysztofem Drzazgou, který se po dvouletém působení v Česku (převážně v našich farnostech) vrací do Polska, do své arcidiecéze Lublin, kde bude ve své kněžské službě pokračovat. Za jeho kněžskou službu v našich farnostech děkujeme a do dalšího kněžského působení mu vyprošujeme především hojnost darů Ducha Svatého, pevné zdraví a alespoň stejně tak "hodně" farníky!
- ✚ **"Nezvaný host" v chýňavském kostele.** V polovině dubna se vloupal neznámý pachatel do chýňavského kostela sv. Prokopa a odnesl několik svícňů v hodnotě cca 150 000,- Kč. Kromě škody na svícnech poškodil dveře a zámek. Přesto, že jde o věc hodnou odsouzení, prosím vás, abyste přidali i modlitbu za jeho obrácení.

Koncerty v kostelích

- ✚ **Koncert člena skupiny "Oboroh".** V pátek 11. června v 19⁰⁰ hod v domě Českobratrského evangelického sboru v 1. patře vystoupí člen skupiny OBOROH Slávek Klecandr se svým sólovým recitálem "Protější břeh". Skupina Oboroh je známá svým netradičním zpracováním žalmů a dalších biblických témat.
- ✚ **Varhanní koncert v kostele sv. Jakuba.** V sobotu **19. června se od 10⁰⁰ hodin** v kostele sv. Jakuba uskuteční varhanní koncert našeho pana varhaníka Lukáše Petřvalského. Výtěžek koncertu bude věnován na nové svatojakubské varhany.

Skauti

- ✚ **Lvíčata:** Ve čtvrtek **10. 6.** se uskuteční na svátek Těla a Krve Páně první svaté přijímání dětí, které jsou členy našeho střediska: Jan Vomlel, Daniel Průša a Karolína Pondělíčková. Na prvokomunikaci se připravují též Ludmila Altmanová a Filip Krzák, kteří poprvé přijmou Tělo Páně v Počaplech. **Schůzka Lvíčat v tento den začne až v 17 hodin** na

farním dvoře, kdy společně povzbudíme své bratříčky a sestřičky před slavností a budeme při této velké události na mši svatě s nimi. Počítejte s tím, že slavnost potrvá o něco déle než běžná mše i běžná schůzka, rozejdeme se tedy až mezi 18³⁰ - 18⁴⁵. Přijďte, prosím, tentokrát ne sportovně, ale **svátečně oděni**. **Baretka**

✿ V sobotu **12. 6.** pojedje skupina našich vůdců obhlédnout místo budoucího letního tábořiště v Hutích pod Třemšínem

✿ **RODIČE, POZOR!** Přihlášky na letní tábor 1. 8. - 15. 8. 2004 je třeba odevzdat **do 10. 6. 2004**. Blíže v rubrice Skautského střediska.

✿ **Schůzky dívčího** So 5. červen Světlušky

kmene: Pá 11. červen Lasičky a poslední schůzka Světlušek

Pá – Ne 25., 26., 27. června Lasičky na vodě

✿ **Pozor! RODIČE SVĚTLUŠEK A LASIČEK**, kteří jste ještě nezaplatili registraci – prosím o zaplacení, v registraci je zahrnuto pojištění.

✿ **LASIČKY!!!** Jedeme na vodu! Poslední víkend v červnu **od 25. do 27. 6. S sebou:** plavky, boty do vody, hygienické potřeby, ručník, věci na převlečení, věci na spaní, spacák, karimatku, stan (kdo má; ještě se domluvíme), ešus, jídlo, pití, něco pod sebe do lodi (polystyren, ap.), „gumy-cuky“ k upevnění věcí na loď a další věci potřebné pro skautku, ne však přebytečné. Loď si budeme půjčovat, počítejte tedy s nějakými penězi, raději si připravte asi 500,- Kč.

✿ **Zajímavost** – v Berouně bude prodejna se skautskými potřebami. Hurááá.

✿ **Řádný provoz KMS** končí v tomto školním roce ve středu **30. 6. 2004**. Od čtvrtka 1. 7. do neděle 29. 8. bude naše MŠ uzavřena. Důvodem uzavření je plánovaná údržba vnitřních prostor školky a čerpání dovolených zaměstnanců. Pokud rodiče potřebují na toto období zajistit docházku svého dítěte do předškolního zařízení, mohli si prostřednictvím naší školky podat žádost o náhradní umístění do jiné mateřské školy, která má v Berouně letní provoz.

✿ **Pravidelné zpívání s kytarou** na večerní mši sv. každých čtrnáct dní. Nyní by mělo jít o neděli 13. 6. a 27. 6. 2004.

Diář Manželského společenství

 Zveme všechny rodiny na setkání při první bohoslužbě u kapličky v Podkozí. Na tomto místě je vždy nádherná atmosféra mše pod širým nebem, hudební doprovod přislíbilo "kytarové seskupení mladých", kteří hrají na večerních nedělních bohoslužbách. Věřím, že se necháte zlákat i přesto, že mše zde začíná v 19 hodin večer, a prosím, přimlouvejte se též za hezké počasí. Tak tedy **v sobotu 5. 6. v Podkozí, sraz již v 18³⁰ u kapličky**

sv. Václava na návsi v Podkozí. (*Upozornění pro začínající řidičky - dobrá možnost parkování přímo vedle kapličky! Všechny víme, o čem mluvím... -iva-*)

 Večerní setkání "manželat" bylo domluveno **na úterý 8. 6. u Hazuků na Zdejině.** Prosíme o účast především ty, kteří se **přihlásili na letní farní dovolenou** na Šumavě, domluvíme všechny podrobnosti.

 Bývá zvykem, že poslední či předposlední týden v červnu se "spolčo" rozloučí modlitebním setkáním v kapli na faře. V těchto dnech ale již nebudou "dostupní" ti, kteří modlitbu obvykle vedou. Zkuste, prosím, popřemýšlet, **kdo by si závěrečné setkání při modlitbě vzal na starosti.**

Zprávy odjinud

 Proces obnovy farností - setkání na Sv. Hoře. Ve dnech 31. 5.- 2. 6. se uskuteční na Sv. Hoře u Příbrami další kolo setkání biskupů s kněžími pražské arcidiecéze (v tomto termínu z vikariátů Beroun, Stará Boleslav a Benešov), jehož obsahem bude připravovaný "proces obnovy farností". O setkání budete více informováni v dalším čísle farního zpravodaje.

 Poradenská služba pro ženy. Unie katolických žen organizuje poradenskou linku pro ženy: úterý nebo čtvrtek Od 10⁰⁰ do 17⁰⁰ na tel 220 191 329.

 Arcidiecézní pouť dětí. Uskuteční se v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v sobotu 5. června. Mše začíná v 10³⁰ hod., poté následuje další program.

 Kněžské a jáhenské svěcení. Možná někdo marně hledá kněžské svěcení v pražské katedrále, které obvykle bývalo v červnu. Letos je spojeno s jáhenským svěcením a bude se konat **až 11. září!**

 Pouť ke hrobu arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Pouť České provincie do Klodska, ke hrobu prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic, se uskuteční v sobotu 26. června.

 Arcidiecézní putování mládeže. Arcidiecézní centrum pro mládež organizuje arcidiecézní putování mládeže ve dnech 1.- 4. července, a to z Prahy do Svaté Dobrotivé (Zaječov).

 Dočasné uzavření kostela sv. Josefa. Mnozí z pražských i mimopražských věřících rádi vyhledávali celodenní zpovědní službu v kostele sv. Josefa na Nám. Republiky, Praha 1. Z důvodů rekonstrukce bude tento kostel od 17. 5. do 31.8. uzavřen!

 Pouť na pražský Vyšehrad Hlavním celebrantem poutní mše sv. bude emeritní biskup Mons. Jaroslav Škarvada kostel sv. Petra a Pavla Praha 2 - Vyšehrad 09:00:00

 Humanitární sbírku šatstva Diakonie Broumov ve spolupráci s panem Pavlem Jamborem pořádá v Berouně dne 16. 6. 2004 humanitární sbírku šatstva - přímo do automobilu. Časy: 13⁰⁰ - 14⁴⁵ Zvláštní škola - K. Čapka 1456; 14³⁰ - 15⁴⁵ parkoviště Delvita; 16⁰⁰ - 17¹⁵ Kr. Dvůr - U Tří Zvonků; 17³⁰ - 19⁰⁰ vlakové nádraží Beroun - Závodí. Podrobnosti naleznete na letáku v kostele!

 Tichý hlas pro Svatou zemi 2004. Již třetí ročník festivalu "Tichý hlas pro Svatou zemi" se uskuteční v neděli 6. června 2004 v Libčicích nad Vltavou. Program zahájí ekumenická bohoslužba za pokoj ve Svaté zemi ve 14.00 hod., po které následuje bohatý hudební program. K účasti na festivalu srdečně zve Společnost křesťanů a židů, Římskokatolická farnost Libčice, Evangelická farnost Libčice, Město Libčice nad Vltavou a Společenství u Sv. Ludmily.

Z vikariátu

 Vikariátní konference, setkání kněží našeho berounského vikariátu se uskuteční v úterý **15. června,** tentokrát i za účasti biskupa **Václava Malého ve Svaté Dobrotivé.** Setkání zahájíme **mší sv. v 9⁰⁰ hodin,** pak bude setkání pokračovat v areálu augustiniánského kláštera. Ke mši, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, jste všichni zváni.

Evropští biskupové k volbám do evropského parlamentu

Komise biskupských konferencí EU (COMECE) vydala 10. května prohlášení k volbám do EP. Katoličtí voliči si mají zjistit pozice kandidátů v otázkách, jež se týkají sociálního učení Církve: úcty k lidskému životu, obecného dobra, vzdělání, rodiny a solidarity. Připomínají, že katoličtí voliči mají morální povinnost se voleb zúčastnit; varují, aby evropský parlament nebyl podceňován, protože jeho vliv je značný.

Zdroj: Zenit

Poutní místo - Svatá Hora

Z naší farnosti nás bohužel přijelo jen tolik, kolik se vešlo do tří automobilů **foto av**

V sobotu 8. května jsme jeli poprosit Pannu Marii Svatohorskou o přímluvu u Pána za kněžská povolání. Věřících se sešlo plno, prosby byly upřímné. Všichni jsme byli povzbuzeni promluvou otce biskupa Václava Malého. Velké díky, Maria, za ochranu naší vlasti, kněží i všeho lidu! Málo si v Berouně uvědomujeme blízkost Svaté Hory pro nás. Lidé z dalekých krajů sem putují, nelitují času ani únavy. Zamysleme se.

Anna Hánová

Pro nás, křesťany z berounského vikariátu představuje Svatá Hora jedno ze tří nám nejbližších poutních míst. Jestliže poutě ke Svatému Janu pod Skalou měly regionální charakter, pak druhé poutní místo Tetín znamenalo proslulost, spojenou s naší slavnou celonárodní historií. Třetí poutní místo, Svatá Hora, byla a je zcela výjimečná. Bylo to nejen masovou účastí věřících, kterých - a to si ještě pamatujeme - se scházelo ve významné dny, např. korunovaci, kolem padesáti tisíc. Pro pamětníky byly dříve poutě spojeny s mimořádnými zážitky. V dobách, kdy nebyla televize, se na Svaté Hoře scházeli poutníci z celého Československa. Byla zde pestrá přehlídka krojů od Košic po Šumavu, zněly písně slovenské, moravské i české, některé výpravy měly s sebou i hudbu. To všechno byly povrchní zážitky a znaky poutí. To hlavní je projevovaná mariánská úcta viditelně. Pokud má mariánská úcta zůstat něčím podstatným v našem křesťanském životě, musí se projevovat vnějším způsobem. Vždyť Marii dostávají jako dar křesťané od Otce a Syna na Golgotě. Maria je pro každého vzorem cesty ke Kristu.

Tak tomu je na Svaté Hoře od 13. století, kdy zde dal rytíř Malovec za záchranu svého života postavit kapli. Ta byla později zasvěcena Panně Marii. Bezmála osm století sem k Bohorodičce putují lidé prosit a děkovat za její mocné přímluvy. Ročně sem zavítá kolem 300 tisíc poutníků, což je více jak návštěvnost hradu Karlštejna. Mnozí lidé

Mše pod svatohorským nebem

foto av

zde čím dál víc hledají klid a ticho. Svatá Hora láká i tím, že je to místo krásné, které má vysokou uměleckou úroveň.

Letošní májová arcidiecézní pouť se konala ve znamení proseb za nová kněžská povolání. Mše svatá se konala na vnějším nádvoří. Biskup Malý zdůraznil nutnost angažovanosti každého jednotlivce. Pouti se zúčastnilo přes 60 kněží, množství jáhnů i členů katolických kongregací. V odpoledním programu proběhla řada besed, přednášek, návštěva muzea i koutků, kde jednotlivé řády seznamovaly se svým posláním. K pohodovému prožití poutních akcí pomohlo i příznivé počasí této soboty, jednoho dne května, který je tradičně církví pokládán za „mariánský“ měsíc.

-vac-

Svědectví + Svědectví + Svědectví

Zřejmě se tím stanu pověstná, ale nemohu si pomoci, abych na to pokaždí neupozornila. O pouti do Příbrami bylo napsáno mnoho, tak doplním jen tenhle postřeh. Nemělo být příliš pěkně, ale cestou nás provázelo slunce. Na vnějším nádvoří Svatohorského kostela bylo instalováno podium a místní s obavami hleděli k obloze i na bezdrátové mikrofony, které občas vynechávaly. Přesto narozdíl od koncertů, kde výpadek techniky si vyslouží nejspíš pískot, zde byly výpadky spíše zdrojem radosti (ne škodolibé, té radostné). Ale co je hlavní. Kolem nás byly tmavé mraky, ale přímo na zlatou sošku Mariánského sloupu svítilo slunce. Po celou dobu mše bylo pěkně a teplo... Náhoda, řeknete. Jednou, možná... Ale tohle mám ozkoušené. Na skautském výletě se přimlouval svatý Jiří, kdysi na táboře s hrou o Exodu nejspíš Mojžíš... Každou sobotu Panna Maria alespoň na chvíli pošle sluníčko na své děti - to zas říkává můj tchán. Nevím jestli každou, ale kdykoli jsem si vědomě vzpoměla, stalo se. Ani zarytý odpůrce nemůže být přesvědčen o takové síle náhody. To není náhoda, to je Boží láska.

-iv-

Oroduj za nás... foto av

Socha sv. Jana Nepomuckého opět ozdobí náměstí.

Socha tohoto vpravdě českého světce zdobila náměstí od doby, kdy byl kanonizován, a to od 7. do 16. října 1729. Úcta ke sv. Janu Nepomuckému pramenila z jeho křesťanského života. Od svého mládí se pilně vzdělával v klášteře svého rodného města Nepomuku a studia dokončil na Vysokém učení pražském. Jeho touha po vědění vyvrcholila až v jeho pokročilém věku, kdy byl po šestiletém studiu prohlášen „doktorem práva“. V duchovní službě zastával funkci císařského notáře, faráře u sv. Havla na Starém městě pražském, později se stal členem kolegiální kapituly Vyšehradské a členem metropolitní kapituly u sv. Víta. Arcibiskup Jan z Jenštejna jmenoval Jana svým generálním vikářem. Tehdy vládl král Václav IV. (1387-1419) a nutil Jana, aby mu vyzradil, z čeho se jeho manželka Žofie tak často zpovídá. Jan přes všechna vyhrožování odmítal vyzradit, a tak král zosnoval krutou pomstu. Dal ho mučit tak, že Jan 20. března 1393 skonal.

Berounští občané si tak vážili Janových postojů a ctností, že se rozhodli postavit jeho sochu na náměstí. Stalo se tak, když se v době Janovy kanonizace ubíraly přes Beroun veliké průvody z Plzně, Stříbra a Rokycan, Žebráku a Hořovic do Prahy. Připojil se k nim i berounský děkan Procházka a vybral od mnoha dárců prostředky na postavení kamenné sochy. Socha byla později - v roce 1920 - přenesena na Zábranský hřbitov.

V době, kdy ještě socha stála na berounském náměstí, se u ní často zastavovaly průvody poutníků, kteří zde odpočívali a modlili se. Zastávka u sochy se stalo pravidelností. Tak se stalo, že se zde jedno takové procesí zastavilo krátce po odvezení sochy na Zábranský hřbitov. Vedoucí se však nenechal vyvést touto situací, obrátil se k poutníkům a řekl: „Drazí poutníci, zastavme se zde u sochy Mistra Husa, odpočínme a pomodleme se. Nakonec Jan, jako Jan.“ A tak nová socha Mistra Jana Husa byla svědkem tohoto aktu. Nyní, 19. června, se nová socha sv. Jana Nepomuckého opět vrátí na berounské náměstí a doplní do třetice stávající sochy - Mistra Jana Husa a sochu svobody. Slavnost po vysvěcení ozdobí svým zpěvem náš chrámový sbor sv. Jakuba Staršího.

-vac-

Kongregace sester Cyrila a Metoděje

V současné době působí dvě sestry této kongregace v blízkosti Berouna na staroslavném Tetíně. Mnohé brigády ochotně pomáhaly sestrám vytvářet prostředí, kde by se všem, kdo sem přijdou, líbilo. A líbí se, to potvrdí všichni. Nyní, kdy se sestry zabydlely, jsme požádali jednu z nich, JUDr. Janu Cívínovou, aby nám kongregaci a její poslání přiblížila.

„Kongregace vznikla v rámci bývalého Československa v roce 1928. V současné době se dělí na dvě provenience, českou a slovenskou. Kromě toho máme sestry i na Ukrajině. Jediným smyslem je jednota křesťanů. Ideovým vůdcem byl její zakladatel olomoucký arcibiskup C. Stojan. Ten začal s unionistickými zájezdy na Velehradě. Tehdy šlo především o sjednocení východních křesťanek. V současné době se otázka rozšířila na základě ekumenismu na sjednocení všech křesťanů. Lidé se někdy ptají, jaký je náš řádový šat? Oblek našeho řádu tvoří černý kostýmek se závojem a dvouramenným křížem. Na Ukrajině působí naše sestry v Heliopolu a Čechohradu, kde je naše centrum a náš generalát. Máme tam domy, jednak klášter a jednak Stojanov, který patří sice olomoucké arcidiecézi, ale sestry tam působí v exercičním domě. V Praze jsme dříve byly na Vyšehradě a máme tam ještě jeden filiální dům na Spořilově. Dříve jsme rovněž působily v Roztokách u Prahy, blízko Levého Hradce. Jsem přesvědčena, že v současné době silně působí snaha po sjednocení. Právě touha po sjednocení je inspirující, jak pro sestry kongregace, tak eventuální zájemce.“

logo kongregace

-vac-

To bych nečekal.

V pondělí 17. 5. mi volá jakási operátorka z cestovní agentury GTS: "Prosím Vás, mohl by u vás koncertovat při bohoslužbách švédský sbor?" Svoji nabídkou mne trochu překvapila, ale neodmítl jsem, ačkoli to mělo být již za čtyři dny. Narychlo jsme smluvili základní informace a pak jsem trochu napjatě čekal, co z toho všeho bude? Znal jsem pouze jméno sboru, ani jeho přesný program jsem nevěděl. A

The Michaeli

foto P. M. Němeček
výsledek? V pátek při večerní bohoslužbě se chrámem nesla krásná hudba moderních autorů duchovní hudby (např. Kunt Nystedt).

Dnes již víme, že sbor je universitním sborem v Linköpingu. Jmenují se The Michaeli chor a vznikli jako chrámový sbor v roce 1981 u kostela sv. Michaela. Sbor čítá 32 aktivních členů

a dirigentka je paní Berith Eneroth. Ve dnech 21. a 22. května koncertovali na Karlštejně a v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Své vystoupení při bohoslužbách v kostele si sami vyžádali! Kdo hudbu neslyšel, rád zapůjčím CD s jejich nahrávkou.

Ještě jednou díky do Švédska.

P. Michal Němeček

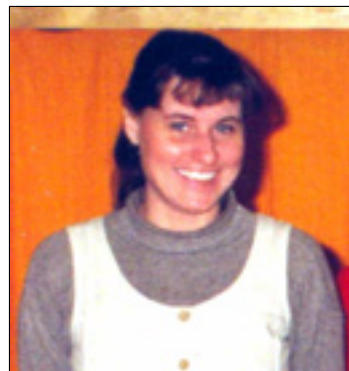
Volontariát?

To slovo už jsme někdy zaslechli... Volontér? Představy asociují jakousi pracovní sílu. Volontér v církvi? Než se dohadovat, lépe bude zeptat se kohosi povolanějšího. Dívky, která se na službu volontariátu chystá. Známe ji jako paní učitelku z farní školky, Lenku Čaplovou. Rozhodla se sloužit církvi jako volontér. Svou novou roli nám popíše raději sama:

“Svým způsobem jsem už dřív trochu viděla, že kněží a farnosti potřebují pomoc. Ale začalo to až letáčkem, který visel loni v kostele, a na něm: Hledají se dobrovolníci pro službu v církvi - volontéři. Zavolala jsem do DCM Nazaret, získala jsem informace a přihlásila jsem se. Teď vím, že to bylo správně.”

Co je tedy volontariát?

*“Dobrovolná služba v církvi. Jde o dva roky života. První rok obnáší studijní a formační kurz. Já se připravuji od září 2003, vždy jeden víkend v měsíci v různých Diecézních centrech života mládeže u nás - Vesmír, Příchovice, Rajnochovice, Nazaret, Osová Bitýška... Program je vždy velmi nabitý - přednášky např. o neverbální komunikaci, čistotě vztahů, osobnosti dobrovolníka, jak spolupracovat s médii; v neděli pak katecheze o Kříži, Duchu sv., Boží vůli, Písmu. Lenka Čaplová **foto KMŠ** Dostali jsme v rámci studia dvě knížky - malý Katechismus a “Kristus vás miluje” - promluvy Sv. Otce na světových dnech mládeže, kde zdůrazňuje mladým, aby zapojili svou energii a nadšení do služby. Nyní v červnu absolvujeme test z katechismu, během služby na faře bude jednou v měsíci též probíhat formační kurz, sdílení zkušeností a problémů ze služby. Zjara 2005 pak proběhnou “zkoušky” a získáme i potvrzení, že jsme způsobilí k laické službě v pastoraci...”*

Druhý rok začíná o prázdninách měsíčním pobytem v Příchovicích, kde budeme rozděleni do skupin na místa, kam půjdeme. Je nás deset (bylo nás dvanáct, dva vzdali), budem tedy rozděleni po třech či čtyřech. Přesné “místo určení” se dozvíme až v červenci, zatím víme, že buď Ústí nad Labem, Zátor na Moravě nebo plzeňská diecéze.”

O co konkrétně půjde?

“Ve farnostech budeme působit jako malý tým lidí kolem kněze, který má za cíl vytvářet společenství v Kristu, jako apoštolové kdysi. Náš úkol má být spojovat lidi dohromady. Kromě toho máme být příkladem farníkům a vytvářet jakousi rodinu na faře, budeme spolu žít celý rok, nevyhneme se běžným domácím pracem...”

Nedá mi, abych se nezeptala: Co od toho očekáváš?

Na kurzu už se nás taky ptali. Tenkrát jsem odpověděla, že nechci očekávat. Beru to jako službu, tak jak věci přijdou, tak je přijímat, chci věnovat rok života Pánu. Nechci být zklamaná. Pro někoho je to ujasnění povolání, jiný očekává prohloubení duchovního života...”

A ty sama? Jak si svou službu představuješ?

Doufám, že tu v modlitbě poznám, kam mě Bůh chce “hodit” dál. Co já bych ráda, to vím, ale abych věděla, co by On rád pro mne. Též doufám v prohloubení modlitby a četby Písma.

Ať ti Bůh ukáže tvé povolání vyprošuje a za rozhovor děkuje

Ivana Vašků

OSOBNOSTI NAŠICH FARNOSTÍ

Povídaly jsme si spolu u kostela na Vráži za asistence přátel, kteří sem přišli na mši a jejichž dotazy jsem s díky též využila. Žena na vozíčku se usmívala, ochotně odpovídala a vytrvalý děšť dotvářel zvláštní atmosféru. Napadla mne analogie se slovy známé písničky z Cantate...

Do kostela “na kolečkách” občas jezdí Kristus Pán

Možná ji ani nemusím představovat. Paní, kterou vídáme mezi Berounem a Vráží na elektrickém invalidním vozíku. Paní, která čítá nedělní co nedělní liturgické čtení v kostele sv. Bartoloměje na Vráži. V kostele, který je našťástí (když ne úplně bezbariérový) dost dobře přístupný vozíčkářům. Bývají tu shodou okolností dva, a vždy se najdou ochotné ruce, které přistaví malý dřevěný nájezd, který pomáhá překonat jedinou “kostelní” bariéru - kamenný práh ve vstupních dveřích. Teď by se hodilo pojednat o přístupnosti našich kostelů nechodícím spoluobčanům, ale to nemám v úmyslu.

Raději bych na tomto místě přiblížila osud právničky, **JUDr. Dagmar Sladké** z Vráže, která navzdory jménu život příliš sladký nemá. Ale možná jen podle našich měřítek... *“Pámbu každému prý naloží tolik, co unese. Tak já mám asi ta ramena hodně široká...”*, říká paní Sladká, ale zní to vesele.

Už se musela v životě s leccíms vyrovnat, přesto ji trápení nikdy nezlomilo. Narodila se 24. března 1929 v Bělči, kde byl tatínek četníkem. Později se rodiče přestěhovali do Vráže, takže do primy berounského gymnázia jezdila už odtud. Právě každodenní cestování vlakem v necelých jedenácti letech ovlivnilo potom směr celého jejího života. V prosinci 1939 se vracela ze školy do Vráže, když o sedm let starší dívka otevřela předčasně dveře vlaku. *“Vypadla a strhla mne sebou. Jí se nic nestalo, ale já přišla o nohy.”*

Strávila dost času v nemocnici a léčebně, kde se naučila chodit na protézách. *“Než jsem se naučila chodit na protézách, byla to dřina. Ale chodila jsem na nich ještě před třemi roky.”*

Do gymnázia poté chodila dál. *“Ne, neměla jsem pocitu méněcennosti, snažila jsem se jako studentka stačit ostatním, v učení, různých soutěžích, prostě jsem si nepřipouštěla, že jsem jiná. Soucitné či uštěpačné poznámky rozčilovaly spíš mladší sestru. Mně ne. V osmnácti jsem maturovala, pak dálkově studovala, ve dvaadvaceti nastoupila do práce. Já nemám čas na takový blbosti, říkala jsem jí.”*

Po maturitě na gymnáziu vystudovala dálkově právnickou fakultu a nastoupila do praxe. Deset let byla zaměstnaná v Pramenu, poté u soudu, byla notářkou. *“No, ale měla jsem nižší plat, než by odpovídal. No to víte, že kvůli mé invaliditě. To byl kumšt se vůbec někam dostat. Oficiálně jsem dělala podřadnou práci, v Pramenu*

JUDr. Dagmar Sladká foto iv jsem byla zaměstnaná jako pomocný účetní. Nevím, zda se diskriminace dnes zlepšila.. Dost se změnilo v oblasti služeb...” Desítky let pracovala Dagmar Sladká ve Sdružení invalidů, kde též poskytovala právní služby. *“Snažila jsem se žít plně, ne jen pro sebe, ale i pro ty, jimž mohu pomáhat.”*

Brzo se také provdala. *“Tady na Vráži jsem se seznámila s Jardou Sladkým, jeho rodiče zde měli obchod. On byl starší o deset let, také invalida - špatně chodil. Děti jsme neměli. Manžel už zemřel, ale nejsem sama, žiju s rodinou své sestry, se svou praneteří.”*

Nejvíc mne na půdě kostelní pochopitelně zajímalo, jakým způsobem přišla k víře. *“Nejsem z věřící rodiny. Tatínek byl proti úplně. Ale odjakživa jsem k tomu tíhla. Na gymplu jsem chodila na nepovinné náboženství, které učil Augustin Korynta, ale tatínek to nevěděl. Pokřtěná jsem byla tady na Vráži, to už jsem byla vdaná. Křtil mne P. Čistý. Křtem se pro mne ale nic nezměnilo, legalizoval se můj vztah k Bohu.. Manžel byl komunista. Já bývala taky. Představte si, byla jsem věřící a přesto komunista. Ale pak mne z toho “vyléčili”. Do kostela jsem chodívala o svátcích, tady tenkrát nebyly pravidelné mše.*

Jestli mi víra nějak pomohla? Kdybych víru neměla, bylo by to složitější. Takhle jsem si říkala, asi to tak má být, asi mi Bůh pomáhá utrpení nést. Vždycky jsem potřebovala být někde zařazena. A v církvi se cítím doma.”

Paní Sladká dovyprávěla, a s deštníkem nad hlavou odjížděla domů. Nevím, zdá se mi, že jsem jí v tu chvíli trochu záviděla. V první řadě ten deštník, ale hlavně entuziasmus a radostnou, navzdory věku i osudu mladistvou tvář. Znovu mi v uších zaznělo její: *“Radostná? Když hodíte někoho do vody, buď plave, nebo se utopí. Já jsem se rozhodla plavat.”* A pak mne napadla ta písnička - Do kostela v džínách občas chodí Kristus Pán... V každé odlišnosti jako by byl Kristus ještě přítomnější. Pokud o to ovšem dotyčný stojí. My obyčejní zdraví děkujeme. Za příklad a povzbuzení.

Ivana Vašků

Ze života svatých

sv. Tomáš More

(22. června)

Narodil se r. 1478 v Londýně a již jako 13ti letý se stal pážetem u canterburského arcibiskupa Johna Mortona. Ten poslal později mladíka na univerzitu v Oxforgu. Ve třiatváceti letech po dokončení studií v Londýně se stal advokátem. Když dospěl k poznání, že nebyl povolán k duchovnímu životu, oženil se a měl s Janou Coltovou tři děvčata a chlapce. Docházeli k němu do rodiny slavní lidé jako Hans Holbein nebo Erasmus Rotterdamský. Rozvinul rozsáhlou charitativní činnost, žádný chudý neprosil u nich marně o nocleh nebo jídlo. Vedle politické práce psal verše anglické i latinské. Z nich nejedna se zpívá dodnes jako lidová píseň. Tomáš More dostával častěji diplomatické úkoly. Jeho největším úspěchem bylo uzavření míru mezi francouzským králem Jindřichem I. a císařem Karlem V. Král Jindřich VIII. ho jmenoval svým kancléřem. Tomáš More psal články proti protestantům, ale král je nenapodoboval. Proto kancléř podal demisi. Mezitím se ale král oženil s Annou Boleynovou a ke korunovaci pozval i Mora. Ten se na korunovaci nedostavil a král to pocíťoval jako těžkou urážku. Jindřich VIII. se později v parlamentě prohlásil za jedinou hlavu církve v Anglii a všechnu moc, která dosud byla vyhrazena papeži, žádal pro sebe. Každý podaný musel složit přísahu na toto nové uspořádání církevních vztahů. More odmítl. Byl proto uvězněn v

Sv. Thomas More redakční archiv

londýnské věži a tam statečně mlčky snášel zimu a hlad. Vězení tam poznal i kardinál Fisher a tam byl i popraven. Za devět dní po jeho popravě byl postaven před soud i More. I za té tragické situace si uchoval svůj příslovečný humor. Když ho vedli na popraviště, byl klidný jako vždycky. Požádal zetě, aby dal katovi zlatý peníz. I jeho oslabila dlouhá vazba, museli mu na lešení pomáhat. „Dolů už půjdu sám“, zažertoval. Pak pronesl: „Umírám jako věrný služebník Boží“. Objal kata a sám si zavázal oči. To se stalo v Londýně r. 1535. **-vac-**

Historie obce Železná, kostela a zvonů

Na stránkách Zpravodaje se snažíme přiblížit bohaté a

Církevní stavby
berounského vikariátu

krásné historie obcí, které jsou zpravidla spojeny s jejich kostely, i životem farnosti. Dnes přiblížíme alespoň stručně historii Železné, která byla známá už ve 14. století, kdy i s kostelem patřila do držení arcibiskupství pražského. V té době už místní vikář měl na starosti kostel v Chýňavě a měl i svého vikáře.

Ves čile vzkvétala, občané se zapojovalo do různých činností v kraji. Tak například sedláci vozili kámen - vápenc - do berounských vápenek. Ten se těžil v Loděnicích. Vozili dřevo na pálení vápence v 15. století. Zdejší katoličtí statkáři spolupracovali na akcích v Berouně a akcích chrámových. Sem, do chrámu sv. Jakuba Menšího se nosily děti ke křtu nejen ze Železné, ale i z okolních obcí. Na konci 17. století se

Pohled na vstup kostela foto P. Kodras pak ves Železná patřila ke kapitule Svatovítské a to už od počátku tohoto století. Ke kapitule patřily i Přílepy a Chýňava. Po třicetileté válce byla zdejší fara přiřazena jako filiální do Berouna, ale od r. 1655 je tu opět samostatný duchovní správce.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie byl postaven v místě, kde byl původní gotický kostelík, z kterého se zachovalo pouze zdivo kněžiště, zalomené do tří boků. R. 1684 byl pořízen na kostelní věž kříž. Kostel procházel různými úpravami, jako v roce 1682 a 1777, které financoval děkan metropolitní kapituly Fr. Bartoň. Opravy v roce 1861 se hradily ze sbírek a darů císaře Františka a císařovny Anny. V roce 1902 se ukázala v průčelí kostelní zdi trhлина, proto bylo nutné k zajištění statiky postavit čtyři opěrné pilíře. Na terasovitém výstupku, před vchodem na bývalý hřbitov, stál dřevěný kříž z r. 1900. Nyní na tomto místě bude stát od letošního roku železný kříž, na kterém pracuje pan Miroslav Kučera z Libečova. Zajímavá je i historie kostelních zvonů. Dva zvony, které zde sloužily od 18. století, měly latinské nápisy. Jeden pocházel z dílny Josefa Diepolda v Praze a druhý rovněž z pražské dílny A. Franka. Podle vyprávění současného starosty Železné, Václava Valenty, byly zvony sundány z věže za II. světové války. Byla snaha opatřit kostel novými zvony. To se podařilo skupině lidí - V. Valentovi, V. Šváchovi a M. Kučerovi. Nyní jsou zvony Marie, vážící 45 kg a Václav o hmotnosti 65 kg. připraveny k vytažení na věž. Obě akce, nové zvony i železný kříž svědčí, že i současníci dovedou navázat na bohatou tradici obce a farnost. Přejí si, aby podobné akce spojovali občany jak Železné, tak i Malých Přílep, Lhotky a Libečova. **-vac-**

Svět médií a laici

Prostředky masové komunikace mají v dnešním světě zcela mimořádné postavení. Pronikají celou lidskou civilizací a pomáhají z ní vytvářet globální vesnici. Svou všudypřítomností a pohotovostí zprostředkovávají události historického významu v přímém přenosu. Díky svobodné výměně informací přispívají k erozi totalitních a autoritativních režimů a upevňují říši svobody. Rozšiřují vzdělanost ve světě a nabízejí lidem některé způsoby prožívání volného času. S trochou nadsázky lze říci, že co není v médiích, jakoby neexistovalo.

Média a ti, kdo je ovládají, mají mimořádnou moc, která je i zneužitelná. Prostřednictvím médií je možno manipulovat s veřejným míněním, média vstupují do soukromí lidí, oslabují jejich tvořivý přístup k životu, který nahrazují konzumním přístupem k volbě nabízených hotových řešení. Výběrem témat a jejich jednostranným pojetím vytvářejí specifickou kulturu, která hrozí setřít dosavadní rozdíly v kulturní identitě národů. Propojením zpravodajství, publicistiky, vzdělání, umění a zábavy s reklamou prosazují materialistické sklony ve společnosti. Regulace audiovizuálního vysílání a reklamy těmto negativním stránkám čelí jen nedostatečně, svoboda tvorby a projevu se prosazuje i na úkor práva na soukromí, na důstojný život a na svobodnou výchovu dětí. Média rozrušují hranice společenských norem a konvencí, to, co je vnímáno jako norma, je postupně minimalizováno, to, co bylo dříve za hranicemi normy, je tolerováno a za "normální" je považován stav, kdy pokud možno žádné normy neexistují.

Křesťanská média se snaží předkládat alternativní pohled na tyto společenské jevy, ale jejich dosah je limitován okruhem čtenářů a posluchačů. Má-li alternativní křesťanský pohled získat pozornost veřejnosti, musí se prosadit i ve světských médiích. To je úkol i příležitost především pro křesťanské laiky, kteří nevzbuzují antiklerikální předsudky, jsou odborníky v nejrůznějších oblastech veřejného života a mají bohatě diferencované zkušenosti v oblasti rodinného a soukromého života. V tištěných médiích lze, byť jen v omezené míře, uplatnit komentáře k aktuálním otázkám veřejného života, větší možnosti skýtají rubriky dopisů čtenářů. Dnešní lidé, zvláště mladší generace, dávají přednost audiovizuálním médiím před tištěnými. K výměně názorů a šíření myšlenek poskytují prostor zejména oblíbené publicistické a diskusní pořady. Tento prostor je výzvou pro laiky, aby byli připraveni poučeně a promyšleně v dialogu myšlenek a názorů obhajovat či šířit křesťanské pohledy a přístupy. Co nejširší účast laiků v mediálních vystoupeních pomůže též vyvrátit představu, že církev trpí nedostatkem vyzrálých, vzdělaných a přemýšlivých osobností.

Jedním z charakteristických rysů současného mediálního světa je i jeho regionalizace, projevující se regionálním vysíláním nebo vydáváním regionálních příloh ústředních deníků, regionálních novin a časopisů či různých lokálních zpravodajů a věstníků. Křesťanští laici mohou vykonat mnoho dobrého pro doteky víry svých nejbližších spoluobčanů, budou-li i na regionální úrovni informovat o duchovních tradicích a životě z víry svých společenství. Zvláště vhodnou příležitostí k tomu jsou význačné církevní svátky i místní slavnosti - pravidelné jako jsou poutě a posvícení či příležitostné jako svěcení zvonů, varhan nebo udílení svátosti biřmování a jiné návštěvy biskupů ve farnostech.

Je potěšitelné, že církevní instituce, farní společenství i jednotlivci vstupují do komunikace mezi sebou i s veřejností prostřednictvím informačních sítí typu internetu. Ve srovnání s tradičními médii má internet tu výhodu, že není omezen tiskovými stranami ani vysílacím časem, ale že se prosazuje ve volné soutěži zpravodajství, názorů a myšlenek a grafické úrovni jejich zpracování. Ani dobrá

prezentace nemusí mít vždy adekvátní odezvu, proto by se duchovní i laici měli zapojovat i do různých internetových diskusí a konferencí, které jsou otevřené všem zájemcům.

Sněm povzbuzuje křesťanské laiky v činné účasti ve světě médií, která může být pro lidi hledající duchovní hloubku a zakotvení světlem či podanou pomocnou rukou. **Václav Babička**
(Článek vyjadřuje osobní názor autora, není oficiálním sněmovním dokumentem!)

ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 737 282 819

✿ Změna úředních hodin Právní poradny!

Každý **čtvrtý čtvrtek** poskytuje služby právního poradenství JUDr. Jana Cívínová, a to mezi **15⁰⁰ a 16¹⁵ hod.** v centru pro tělesně postižené v Berouně v Havlíčkově ulici a od **16³⁰ do 17³⁰ hod** v kanceláři Farní charity na faře Beroun, Seydlovo náměstí 24.

✿ Stále chybí automobil pro AD

Z rozhodnutí ředitelství Arcidiecézní charity Praha bylo vedení Azylového domu na Zavadilce nuceno v rámci úsporných finančních opatření vrátit služební automobil. Správa AD se tak nyní nachází ve velmi svízelné situaci - vážne zásobování (pro většinu potravinových zásob, chleba ap. zaměstnanci dojížděli tímto vozem), není také možné, jako dosud, dojíždět do domácností pro darované obnošené šatstvo. Automobil velmi chybí. Velmi prosíme famíky, kteří by byli ochotni jakýmkoli způsobem v této situaci vypomoci, aby se ozvali vedoucí AD, paní Marii Burešové, mobil 728 474 739, 737 282 800, e-mail: beroun@charita-adopce.cz

Infostánek Azylového domu na Majáles 2004 *foto av*

Současný stav konta pro varhany do kostela sv. Jakuba v Berouně je v době uzávěrky 84.400,- Kč.

Po varhanní stezce

Z Berouna jsme vyrazili v neděli asi v jedenáct hodin. Posádku tvořil Dan Průša, mistr varhanář Jiří Vaculín a já. Za šoférování Dana Průši jsme dorazili do Rijswijku v rekordním čase v 20⁴⁵. (Hodinu jsme obědvali.) Po přátelském přivítání od pana Scotta na faře u sv. Bonifáce jsme byli ubytováni asi 10 km od našeho příštího působiště v Haagu. Rijswijk (50 000 obyvatel) navazuje přímo na hlavní město Haag.

Pondělí V pondělí jsme se setkali už přímo před kostelem sv. Benedikta s panem Nickem Van Dam (bankéř a předseda farní rady), který nás provedl kostelem. Celý trakt tvořila hala kostela, fara, ambity, kolem rajské zahrady, kde vegetovaly dvě kozy, společenská místnost s kuchyňkou a sakristie. Celý trakt byl vybudován na přelomu

Varhany před... *foto D. Průša*

50. a 60. let 20. století. Přestože byl celý z šedých počítám betonových cihel, působil zajímavě a vkusně. Prohlédli jsme si kostel a zaměřili jsme se na varhany, které byly umístěny na jakémsi nepřístupném kůru při zadní stěně. Hrací stůl stál vedle oltáře obrácený směrem k lavicím. Mistr si prošel všechny rejstříky a pak se odpojila elektřina a začali jsme bourat.

Úterý Druhý den nás čekalo malé zdržení. Přišla reportérka s fotografem, aby s námi udělala rozhovor pro Haagské noviny. Článek s fotografií přes celou stránku vyšel myslím ve čtvrtek. Potom jsme snosili zbytek pišťal, celkem jich je 1200, které jsme balili a ukládali do dvou velkých beden. Večer jsme si udělali procházku Haagem. Město architekturou připomíná anglická města, i když z červených pálených cihel byl vlastně jen novogotický kostel. Také bylo vidět, že staré domy udržují Holanďané málo, radši přestavují nebo staví vůbec nové.

Středa Ve středu jsme pokračovali v demontáži skříně a elektrických rozvodů. Byli jsme docela napnutí, kde budeme večer spát. Odpoledne jsme se dozvěděli, že přímo u pana Nicka doma. Večer jsme byli všichni společně na večeři v čínské restauraci. Konverzaci nám značně ulehčovala paní, která se do Rijswijku vdala z Prahy. Mezi jiným jsme se dozvěděli, že na místě kostela bude po jeho zbourání stát domov důchodců. Exotická večeře skládající se

...a poté!

foto D. Průša

z krabí polévky, všech možných i nemožných druhů ryb a pekingské kachny s rýží byla dost zajímavým zážitkem. I my jsme našim hostitelům připravili trochu exotiky, protože jsme potřebovali začít ve čtvrtek už v půl sedmé ráno. Holanďané začínají pracovat normálně tak nejdřív v devět hodin.

Čtvrtek Ve čtvrtek jsme se potýkali především se skříní, která dala docela zabrat. Večer když přijel kamion, nám zbývala jen dolní část skříně a vzdušnice, které jsou vůbec nejtěžší díly, a motor. Večer jsme zakončili večeří s pány Nickem a Scottem v restauraci ve starém přístavu v Haagu. Pan Vaculín přispěl k zábavě hrou na klavír a zpěvem. Mořské ryby chutnaly, jak říkají, Holanďané lekker (= chutně). Po večeři jsme se byli projít ještě po pláži. Ubytování jsme byli stejně jako v úterý v penzionu Margaretha.

Pátek V pátek jsme zbytek demontáže stihli jen díky vysokozdvíhnému vozíku, s kterým se Dan Průša točil mezi lavicemi, nevím jestli je to vhodné přirovnání, jak baletka, ale zkrátka mistrně.

Byli jsme asi jediní, kdo v Holandsku toho dne pracoval. Byl totiž státní svátek při příležitosti 66. narozenin holandské královny. Kamion jsme stihli naložit do ¾ na 4. My jsme si ještě šli prohlédnout varhany do novogotického kostela sv. Bonifáce. I když jsme se na hlavní kůr nakonec nedostali, stálo to za to. Mají tam nádhernou kachlovou malovanou křížovou cestu. Do Berouna jsme dorazili, tuším, kolem třetí ráno. Kamion s varhanami jsme předjeli hodinu před českou hranicí.

Jindřich Novák

Varhany v Loděnici

Stav konta na opravu varhan v kostele sv. Václava v Loděnici je nyní 40.110,- Kč. Částka je potěšitelná, přesto však bude ještě sbírat, cílová výše nákladů se pohybuje kolem 55 000 korun.

Na pondělí 31. května se již chystají první opravné práce a v nejbližší době také začne odčervotočení veškerého dřevěného interiéru kostela. Tyto práce provedou pan Turnwald a pan Bezchleba. -red-

Mirko VOSÁTKA

Byl vlčetem, skautem – vodákem, roverem – tím snad nejstarším, oldskautem, prostě skautem po celý život, znalcem a milovníkem přírody, vyprávěčem, kreslířem, spisovatelem, pamětníkem, prospektorem i hostitelem svých skautských bratří.

Mnozí z našeho skautského střediska mohli poznat jeho dobrosrdečnou povahu, slyšet mnohá moudrá slova při jeho návštěvách na našich táborech v Rapšachu u Suchdola nad Lužnicí.

Bratr Mirko Vosátka opustil náš svět v pondělí 19. ledna 2004 ve věku nedožitých 93 let.

Eva Hazuková

M. Vosátka foto J. Hazuka

INFORMACE

o letním táboře 4. skautského střediska Radost a naděje

Kdy: 1. 8. 2004 - 15. 8. 2004

Kde / adresa: Skautský tábor - 4. střediska Radosti a naděje
u obce Hutě pod Třemšínem, pošta Rožmitál

Cena: do 12 let 2.400,- Kč nad 12 let 2.700,- Kč

Odjezd dětí na tábor je 1. srpna 2004 od hotelu Litava v Berouně (další informace budou upřesněny na vývěsce).

Příjezd z tábora bude 15. srpna 2004 na Hl. vlakové nádraží v Berouně (hodina příjezdu bude upřesněna na vývěsce).

Termín zaplacení do 10. června 2004 u pí. Marie Hlaváčkové, jejíž telefon do práce je 728 169 287.

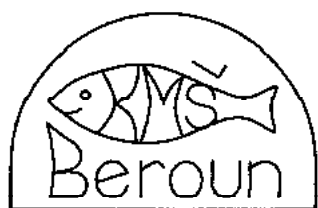
Na cestu skautský kroj se všemi náležitostmi (krátké nebo dlouhé kalhoty tmavé barvy - děvčata sukni, *skautská* košile s příslušnými nášivkami, *skautský* opasek, pevné turistické boty). Batůžek s jídlem a pitím na cestu včetně oběda (večeři si již připravíme na místě sami), pláštěnku a skautskou legitimaci. **Při odjezdu odevzdají rodiče zdravotníci tábora následující doklady - prohlášení rodičů (zákonných zástupců) dítěte o bezinfekčnosti s datem odjezdu (1. 8. 2004), očkovací (příp. zdravotní) průkaz dítěte, kartičku zdravotní pojišťovny a potvrzení o zaplacení tábora.**

Bez těchto dokladů nemůže vaše dítě na tábor odjet.

Na tábor dětem důkladně umyjte hlavu a ostříhejte nehty (i na nohou). Nepřibalujte drahé šperky, rozhlasový ani televizní přijímač, počítač, magnetofon, walkman, mobilní telefon ani ostatní technické vymoženosti jinak se stanou potěchou vedoucích na celé období tábora. Dále Vás prosíme, abyste dětem neposílali balíky a nejezdili na návštěvy.

Formuláře, pokud je již nemáte, dostanete u vedoucích, nebo jsou ke stažení na internetu na stránkách naší farnosti www.omadeg.cz/farnostberoun.

Pavel Kodras, vůdce střediska

KATOLICKÁ
MATEŘSKÁ ŠKOLA

Obrázky plné radosti

Rodiče dětí a návštěvníci školky jsou již zvyklí na to, že se v šatně naší mateřinky pravidelně setkávají s výtvyry dětí – ať již v podobě kresby či malby, papírových koláží, skládanek apod. Nyní ale tyto prostory rozjasnila přítomnost obrázků dospělého autora – či spíše autorky.

Do konce školního roku je zde instalována výstavka 12ti malých obrázků paní Marie Fialkové. Tato berounská rodačka, trojnásobná

maminka, dlouholetá ředitelka mateřské školy, která během svého života působila i v dětském domově a ve zvláštní škole, o sobě říká: „Od svého mládí jsem stále něco tvořila, ráda jsem malovala a nejšťastnější jsem byla mezi dětmi, štetci a barvami.“

Po své celoživotní práci s dětmi se v důchodu konečně může více věnovat svým zálibám. O vystavovaných pracích říká: „Začala jsem zkoušet malovat myši na obrazovce počítače a z toho vznikly tyto obrázky. Snad Vás nakazí také pohoda a optimismem, který nejlépe dokážou rozdávat děti. Celý život jsem byla s nimi, a tak i v důchodu ze mne číší jejich radost ze života a ze všeho krásného kolem nás. Stačí jen otevřít oči i svoji duši a ze svých dlaní rozdávat radost všem, kdo o to budou stát.“

Jsme velmi rádi, že tyto poetické obrázky, ze kterých radost a pohoda skutečně jenom dýchá, mohou nyní oživit prostředí pro naše nejmenší, do něhož svou povahou bytostně náleží.

„Fialkové“ obrázky

foto av

Jana Stielová

Prvomájový výlet na Tetín

Manželské
společenství

Sešli jsme se, cestou se bavili, na faře guláš jedli, gen. vikáře P. Slavíka o našem zpravodaji informovali a na dětské mši radostně zakončili. Těšíme se na příště...

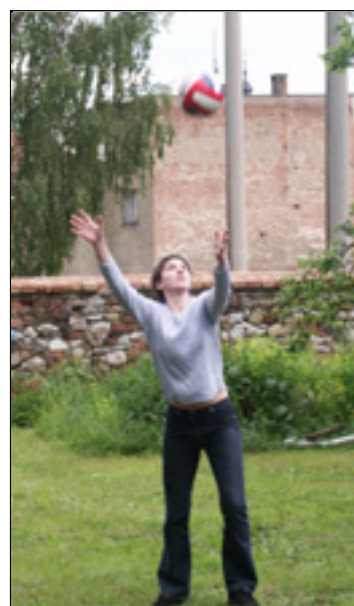
foto av

Mokrý volejbal

Tak nějak bych hodnotil dvěma slovy nedělní sportovní setkání na

farní zahradě. Deštivé počasí, studený vítr a i kroupy se objevily. Přesto, že nám nepřálo počasí, jsme si užili hodně zábavy a legrace. Soubor mezi Seniors a Juniors se chvílemi podobal hře "Kdo se první schová do klubovny, vyhrává." A

Janička a míč *foto av* nakonec to skončilo tak, že Seniors vyhráli a vedou na skóre 2:1. Ale uvidíme, kdo se příště bude smát poslední. *Štefan Vít Duník*

Řady později zesílily, ale boj byl i tak ostrý. *foto av*

K MINULÉ "DUCHNĚ"

Vážení, dovoluji mi reagovat na příspěvek „farnice z Berouna“ v minulém čísle Berounského zpravodaje, který se týkal zlobení dětí při mši a byl adresován farní radě.

Více než obsah mě spíše zaujal způsob, jakým bylo na popisovaný problém upozorněno. Příspěvky tohoto typu, tzn. bezejmenné, zejména vyskytují-li se v křesťanských periodikách, mě vždy velice zamrzí. V tomto anonymním kritickém článku nevidím snahu daný problém řešit, jako spíše způsob uvolnění frustrace pramenící z chování dětí v kostele, které pisatelka není ochotna, třeba i právem, akceptovat. Upozornit na konkrétní problém (dokonce i konkrétního jedince) způsobem, který umožňuje zůstat vyjmutý z případných důsledků, zcela postrádá jakoukoli snahu o dialog. Schovávat se za něco nebo někoho jiného umíme už od dětství, ale postavit se za svůj názor se vším všudy, by mělo být jedním ze znaků dospělosti.

Přiznávám, že problém s dětmi, a to nejen s jejich hlučností, by se měl začít pomalu řešit. Možná, že před pár lety, bylo v našem kostele dětí méně a proto se vše dalo lépe zvládat. V současnosti bývá dětí na dopolední nedělní mši poměrně dost a vidím-li, kolik rodičů je v očekávání dalšího potomka, tak je zřejmé, že se jejich počet ještě rozroste. A i když se mi do dnešního dne nestalo, že by nebylo během mše kněze slyšet (proto i tuto poznámku autorky beru jen jako v afektu zesílenou snahu o přidání důrazu jejím slovům), je docela možné, že se to s přibývajícím počtem dětí klidně může stát. Má-li být mše svatá prostorem k důstojnému setkání s Pánem pro všechny zúčastněné (všechny věkové kategorie), je na nás všech, abychom se společně snažili toto prostředí vytvořit. Zavírat dveře do kostela komukoli z důvodu malé míry naší tolerance by bylo velice smutné. Zcela jistě nás to bude stát mnoho sil a budeme muset přijmout řadu kompromisů, ale je-li naše láska k bližnímu stejná jako k sobě samotným, tak se nám to určitě podaří.

Zároveň bych chtěl tímto poděkovat P. Pecinovskému, za velice citlivou odpověď k již zmiňovanému příspěvku.

Jannis Apacidis, Beroun

Ráda bych reagovala na článek z minulého čísla, který přinejmenším otevřel bouřlivou diskuzi. Jedná se o názor na naše děti při mši svaté. Chci především poděkovat panu vikáři, který se za ně pozitivně postavil. „A tak to vypadá, že nám nezbude nic jiného než navštěvovat mše svaté tam, kde jsou děti vítány“. Taková je reakce některých rodičů, jiní farníci souhlasně pokývují hlavou. Ale kam přijde farnost, kde děti přestanou chodit do kostela a bude se zvyšovat věkový průměr farníků?

Simona Boldi, Beroun

Stále si nejsem jistá, zda otázka “farnice” v minulé Duchně přinesla užitek či škodu... Jako rodiči je mi také nepříjemné, když někdo kritizuje můj způsob výchovy. Ale nazlobené reakce a dokonce uvažování rodin s dětmi o změně kostela..? Tudy cesta nevede. Možná je kritika pro nás poučením. Myslím, že přecejeno jsme (*my rodiny s dětmi*) v kostele stále hlučnější. (Je nás také víc než dřív.) Zdá se mi též, že někdy více ruší polohlasé napomínání dětí než dětské hlásky samotné. Sváří se ve mne svobodný přístup konvertity (*kostel má být místem radosti i pro děti*) s přesvědčením, že i v muzeu či na koncertě (ač to není úplně vhodný přírůstek) se snažíme chovat tiše (*a nejíst*), abychom nerušili prožitky ostatních. Zřejmě je potřeba stanovit si jasné hranice, co ještě ano a co už ne. Navíc si myslím, že jsou “starší” v kostele dnes mnohem, mnohem tolerantnější. Pamatuji si, že před takovými deseti roky stačilo aby se dítě jen šustlo v lavici a už se někdo otočil s výrazným “pst”. Tolerance je nám třeba vzájemně, ne jen vyžadovat pochopení pro sebe, ale snažit se pochopit i “druhou stranu”.

Ivana Vašků, Loděnice

PROSBA : Vážení farníci.

Jistě všichni sledujete informace o činnosti katolických farností v okolí Berouna, které jsou zveřejněny kromě ohlášek a vývěsek i v Berounském katolickém zpravodaji a na webových stránkách naší farnosti. Kromě toho vedeme i farní kroniku, kterou před námi pečlivě už vedli několik staletí berounští duchovní. Tehdy, v minulosti, to byla jediná možnost, jak budoucím generacím předat informace, jak žili katolíci, co se dělo ve farnosti, městě okolí i státu. My se snažíme navázat na jejich dílo a v kronice uvádíme to, co není ve Zpravodaji a na internetu.

Obracíme se tímto způsobem na vás s prosbou o spolupráci. Pokud máte nějaké fotografie či jiné materiály z křesťanské činnosti dřívější nebo současné a chtěli byste je věnovat KRONICE, budeme velmi rádi. Můžete se obrátit na kteréhokoliv člena farní nebo redakční rady. Předem vám zaplatí Pán Bůh!

-vac-

HLEDÁME :

- Dvě věřící dívky hledají v Berouně pronájem bytu 1+1 nebo 2+1. Telefon 728 974 025.
- Mladá věřící rodina se čtyřmi dětmi hledá bydlení v domku se zahradou na Berounsku. Tel/Fax.+420272924619 Mob. +420737536543 Email: ltp@volny.cz

PŘÁNÍ : Brzkou a úspěšnou rekonvalescenci přejeme paní **Věře Hladké**, která se v květnu vrátila z hospitalizace po operaci kolenního kloubu. Vyprošujeme sílu a zdraví.

Farníci

OHLÁŠKY: V sobotu 5. června 2004 si v kostele sv. Jakuba v Berouně řeknou své manželské “ano” pan **Juraj Gregorík** a slečna **Kateřina Balcarová**.

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Čtrnáctého května oslavil narozeniny náš pan kaplan **P. Krzsytof Drzazga**, dvacátého šestého května též slavil náš bývalý berounský kaplan. **P. Petr Bouška**. *Oběma dodatečně přejeme dobro, lásku a pokoj.* Včervnu oslaví 78 let paní **Ludmila Svatošová** z Loděnice. *Mnoho zdraví a požehnání.*

Výročí svěcení kněží v naší blízkosti: **Mgr. Pavel Stajner**, administrátor v Králově Dvoře 18. 6. 1994; **František Hochman**, výpomocný duchovní v Železné 23. 6. 1979; **Mgr. Josef Pecinovský**, okrskový vikář a farář v Berouně 24. 6. 1989; **Josef Moulík**, farář v Úhonicích 29. 6. 1974; **ThMgr. Zbigniew Ponichtera**, farář ve Zdicích 2. 6. 1984

NAROZENÍ: S radostí oznamujeme narození **Ondřeje Hány** z Berouna (pondělí 10. 5. 2004) a **Tadeáše Hamouze** z Loděnice (středa 12. 5. 2004). *Rodičům přejeme, ať jsou si s dětmi navzájem požehnáním. Ať děti provází jejich patroni sv. Ondřej a sv. Tadeáš!*

SVATBY: V sobotu 15. 5. se stali manželi **Miroslav a Veronika Karbušických**. *Ať se Vaše kroky nikdy nerozejdou, ať v dobrém i zlém nesete vzájemnou zodpovědnost, kterou jste na sebe svým manželským slibem vzali, přejí přátelé!*

KŘTINY: V sobotu 15. 5. byl v Hájku u Červeného Újezda pokřtěn malý **František Bosák** z Nenačovic, rodičům blahopřejeme. V sobotu 22. 5. ve Sv. Janu pod Skalou přijala svátost křtu paní **Radana Passerová** z Prahy. *Blahopřejeme, ať Vás a Vaše blízké provází Boží síla..*

POHŘBY: Do rukou Božího milosrdenství jsme v květnu odevzdali paní **Miroslavu Kašpárkovou** z Berouna, paní **Annu Pitěrovou** ze Železné a paní **Lidmilu Šmídovou** z Vráže.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Osov, Hostomice, Všeradice, Neumětely, Králův Dvůr, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, P. Krzysztof Drzazga, Jaroslav Valášek, Jarmila Valášková, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději do 20. dne měsíce na faře či do schránky “dotazy a příspěvky” v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu. V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: www.omadeg.cz/farnostberoun
Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 728 723 713, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz